

Raottuvien silmäluomien välistä sumeana näkyvä tumma massa alkoi pikkuhiljaa terävöityä metsänpohjaksi varpukasveineen. Mies havahtui kokonaan ja katseli hämillään synkkiä puiden hahmoja. Missä minä olen ja miksi? Mies nousi seisomaan, mutta voimakas huimauksen tunne pakotti hänet ottamaan tukea puunrungosta. Oksetti ja terävä kipu vihloi päätä. Otsan tunnustelu paljasti ikävän kuhmun. Hän oli näköjään kaatunut ja lyönyt päänsä. Mies kaivoi kännykän taskustaan. Kello oli 01:25 lauantaina. Paitsi että kännykän mukaan oli sunnuntai. Mies tuijotti näyttöä epäuskoisena. Mihin lauantai jäi? Hänen viimeiset muistikuvansa olivat perjantailta puolenpäivän aikaan. Hän oli ilmeisesti lyönyt päänsä aika pahasti. Pimeä metsä alkoi yllättäen tuntua hyvin ahdistavalta. Ihan kuin olisi jokin uhka, jota piti pelätä mutta ei millään muistanut mitä se voisi olla. Jo muutenkin heikon olon teki entistä pahemmaksi kasvava hermostuneisuus jota epätietoisuus ruokki. Oksistossa kahahti. Tumma hahmo lennähti puusta toiseen. Joku seuraa minua. Ehkä niitä on useita. Nyt ne kuiskivat keskenään, suunnittelevat jotain. Pakko päästä pois! Mies säntäsi juoksuun. Eteen ei nähnyt kovin pitkälle, eipä sillä että hänellä olisi muutenkaan ollut tietoa mihin mennä. Tuntui kuitenkin siltä että oli pakko paeta, ihan sama minne. Adrenaliini virtasi suonissa. Sydän hakkasi villisti. Kurkkua kuristi epämääräinen pelko siitä, että hetkenä minä hyvänsä joku tai jokin säntäisi hänen peräänsä. Mitään ei kuitenkaan tapahtunut. Mies saapui metsikön seasta aukealle. Korkean lyhtypylvään valo tuntui yllättävän kirkkaalta, jopa niin paljon että hänen oli suojattava silmiään. Valo kuitenkin loi turvallisuuden tunnetta jolloin säikähtänyt eläin hänessä pystyi väistymään antaen tilaa rationaaliselle ajattelulle. Mies huomasi olevansa mäen juurella. Hänen vasemmalla puolellaan mäen päällä kohosi jonkin suuren rakennelman tumma hahmo, jonka lyhtypylvään valo toi esiin yön synkkyudesta. Hetken hämmentyneen tuijotuksen jälkeen mies tajusi näkemänsä ja oivallus toi mukanaan sellaisen huojuksen tunteen että hän melkein nauro i ääneen. Kajaanin hyppymäen tunnistaminen toi mielenrauhan. Hän olikin loppujen lopuksi tutussa paikassa. Hänen aiempi pelkonsa tuntui nyt aivan älyttömältä. Miten voi aikuinen ihminen säikkyä olemattomia? Leveän aukion jälkeen alkoi ylöspäin viettävä latupolku joka johti ulos metsästä. Saavuttuaan Sudenpolulle mies jatkoi sen varrella olevalle vaaleanharmaalle kerrostalolle ja meni sisään ensimmäisestä ovesta. Hän oli onnellinen siitä, että asui ensimmäisessä kerroksessa sillä häntä oli alkanut väsyttää aivan käsittämättömästi. Oven hän sai auki hetken avainten kanssa räpeltettyään, kiskoi sitten eteisessä kengät jalastaan ja lysähti olohuoneen sohvalle. Hän päätti että kävisi lääkäriillä tutkituttamassa päänsä heti kun mahdollista. Se oli viimeinen ajatus jonka hän ehti ajatella ennen vaipumistaan tiedottomuuteen. Heinäkuun loppupuolen päivä oli hyvin lämmin Leena Torvisen tarpoessa metsän halki leveää latupolkua Kajaanin Palokankaan tienoilla. Jo hyvin korkeasta iästään huolimatta hän kävi päivittäin reippaalla metsäkävelyllä uskollisen labradorinnoutajansa kanssa. Yllättäen koira kiinnostui suunnattomasti jostain ja lähti vetämään häntä pois polulta metsikön sekaan. Torvinen päätti antaa koiralle periksi tämän kerran. Ison kiven juurella oli kasa kuusen oksia joiden alta pilkotti jotain. Koira meni nuuskimaan kasaa ja penkoi oksia. Torvinen meni lähemmäs katsomaan ja oli vähällä oksentaa. Kalman haju tunkeutui sieraimiin. Kuoleman kalventamat nuoren naisen kasvot näkyivät oksien seasta. Torvinen ehti luulla sydämensä pettävän järkytyksestä. Kaikkein kauheinta oli ruumiin kaulan poikki kulkeva, punaisena kirkuva, rakkulainen palovamma joka oli alkanut tuottaa kellertävää visvaa. Mies havahtui siihen että ovikello soi. Hän kömpi vaivalloisesti pystyyn ja meni avaamaan. Ovella oli kaksi poliisimiestä. Hetken he molemmat tuijottivat häntä, vilkaisivat sitten toisiaan, jonka jälkeen toinen heistä sanoi, "Topias Kaita. Teidät on pidätetty epäiltynä puolisonne Saana Kaidan surmaamisesta" Jatkuu